

**VERSICLES ESCOLLITS
DEL
SANT *CORAN***

Published by
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

© 1988 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

ISBN 1 85372 067 4

Printed by
RAQEEM PRESS
Islamabad, Sheephatch Lane, Tilford, Surrey U. K.

Amb motiu de la celebració del Primer Centenari de la Comunitat Internacional Ahmàdia de l'Íslam, s'ofereix aquest present sincer i beneït, tot recordant els ahmadís musulmans que, animats per l'esperit de Bilal, pateixen persecució i severes tortures, a causa de llur testimoni a favor de la Unicitat de Déu i de l'amor per la Seva Causa, i també recordant els qui encara són martiritzats en el camí del Senyor.

I N D E X

1. <i>Al-lah</i> . Déu.....	1
2. Els àngels.....	5
3. El Sant <i>Corán</i>	7
4. Els Profetes	
5. El Sant Profeta de l'islamisme	15
6. L'Oració.....	18
7. El dejuni	20
8. Les despeses en el camí d' <i>Al-lah</i>	21
9. La peregrinació (HALL) i la KAABA (La Casa de Déu)	24
10. La transmissió del missatge a tota la humanitat.....	26
11. Formes, ètica i costums.....	28
12. L'orde econòmic islàmic.....	32
13. El <i>YIHAD</i> : La Creuada / El màxim esforç en el camí d' <i>Al-lah</i>	33
14. La qualitat i categoria dels creients	
15. Igualtat de drets per a l'home i la dona	
16. Prohibició de l'interès i la usura	41
17. Profecies	
18. Observacions pertanyents a la natura	
19. Algunes pregàries ensenyades pel Sant <i>Corán</i>	48
20. Alguns petits capítols del Sant <i>Corán</i> , que són fàcils de memoritzar. 11	

PREFACI

I. Cada versicle del Sant *Corán* té un significat obvi i senzill, i fins i tot un principiant pot formar-se una idea del seu elevat propòsit, àdhuc en una primera lectura de la seva traducció. A més, cada versicle forma part d'un sistema integrat únic amb múltiples vies que contenen diferents significats apreciativament ocults. A través de les susdites vies, la matèria de qualsevol versicle forma un entramat continu entre els versicles i els capítols precedents i conseqüents, com si es tractés d'un sistema de comunicació de canals múltiples.

Si tenim en compte això que s'ha dit, hi ha dues vies òbvies:

IIA. Per més meticulosa i fidedigna que sigui una traducció, tan sols pot ajudar a comunicar una part del significat d'un Llibre tan polifacètic i ric en contingut com és el Sant *Corán*. Certament és impossible afirmar que una determinada traducció és suficient per a trametre al lector tot el missatge que es conté al text original.

IIB. És pràcticament impossible, per les raons adduïdes, escollir alguns versicles del Sant *Corán* com a mostra referits a un tema concret i tenir la pretensió que són suficientment representatius per a introduir de manera fefaent el tema en qüestió. Per exemple, si es vol seleccionar uns quants versicles del text sagrat per representar l'orde econòmic contemplat pel Sant *Corán*, la tasca resultaria prohibitiva, per les raons esmentades. A més a més la filosofia del sistema econòmic de l'Islamisme es troba estesa en un àrea tan vasta del Sant *Corán*, que ni tan sols és directament relacionada amb el tema de l'economia.

Tanmateix, quan considerem que la major part de la població mundial, que parla diferents llengües i que pertany a grups culturals i ètnics diferents, es troba mancada de tota possibilitat d'accés a l'estudi d'aquest Llibre meravellós, no és aparent la urgència d'aquesta greu situació. De debò és una tragèdia el fet que durant els catorze segles darrers l'*Corán* hagi estat traduït tan sols en un escàs nombre de llengües. Al contrari d'allò que succeeix amb la traducció de la Bíblia, la qual, si es té en compte l'informe de las "Bible Societies", ha estat traduïda a 1.808 llengües.

En conseqüència, la Comunitat Internacional Ahmadiya de l'Islam ha iniciat la noble i ambiciosa tasca de completar la traducció del Sagrat *Corán* en un nombre no inferior a 50 llengües amplament parlades, abans de l'any 1989, en la qual data s'escau el centenari de la fundació de la susdita Comunitat Musulmana Ahmadiya.

Tot alhora, s'està realitzant el propòsit d'oferir, al menys en part, el Sant *Corán* als parlants de moltes altres llengües, mentre es prepara la traducció completa. Amb aquest propòsit s'ha dut a terme una acurada selecció de versicles del Sant *Corán* per tal d'iniciar en alguns aspectes dels ensenyaments islàmics fonamentals aquells lectors que a penes coneixen l'Islamisme.

Confiem i preguem que aquest intent obtingui tot l'èxit en el seu propòsit de satisfer la set de coneixement i generi a l'ensem un nou desig d'aprendre encara més, pel que fa a la guia completa que es troba en el Sant *Corán*, això és: la revelació divina definitiva.

La selecció dels versicles s'ha fet amb la intenció de cobrir els següents aspectes importants:

1. *Al-lah*. Déu.
2. Els àngels.
3. El Sant *Corán*.
4. Els Profetes.
5. El Sant Profeta de l'Islamisme.
6. L'Oració.
7. El dejuni.
8. Les despeses en el camí d'*Al-lah*.
9. La peregrinació (HALL) i la KAABA (La Casa de Déu).
10. La transmissió del missatge a tota la humanitat.
11. Formes, ètica i costums.
12. L'orde econòmic islàmic.
13. El *YIHAD*: La Creuada / El màxim esforç en el camí d'*Al-lah*.
14. La qualitat i categoria dels creients.
15. Igualtat de drets per a l'home i la dona.
16. Prohibició de l'interès i la usura.
17. Profecies.
18. Observacions pertanyents a la natura.
19. Algunes pregàries ensenyades pel Sant *Corán*.
20. Alguns petits capítols del Sant *Corán*, que són fàcils de memoritzar.

Amb l'ajut d'*Al-lah* la Comunitat Musulmana Ahmàdia ha dut a terme la traducció completa del Sant *Corán* en les llengües següents:

Bengalí, danesa, alemanya, fanti, fijí, francesa, holandesa, gúrmukhi, haussa, hindi, indonèsia, italiana, kikuiu, lugandesa, portuguesa, russa, esperanto, swahili, sueca, urdú i ioruba.

Ens plau d'anunciar que també estan a punt d'acabar-se i de publicar-se noves traduccions a 20 llengües més:

Albanesa, assamesa, ària, xinesa, "gullrati", japonesa, coreana, malaia, "mandli", marathi, noruega, polonesa, sindhi, espanyola, tàmil, tèlegu, turquesa, vietnamita i kanuri.

Qualsevol consulta, pel que fa a la disponibilitat del Sant *Corán* en una llengua concreta, pot ésser adreçada als editors o bé a qualsevol Missió Ahmàdia Musulmana dels diferents països del món.

Cal posar de relleu que els títols sota els quals es presenta el text del Sant *Corán* no formen part del text. Com a tals són presentats manifestament separats.

La selecció dels versicles de mostra que són oferts en aquest volum ha estat realitzada per Hazrat Mirza Tahir Ahmad, Cap Suprem de la Comunitat Internacional Musulmana Ahmadia.

S.H. ABBASI
Vakilut Tasneef & Nazir Ashaat
LONDON

1. AL-LAH-DÉU.

Al-lah és el nom de l'Ésser Suprem. En la llengua àrab, el mot *Al-lah* no s'empra mai per designar altre ésser vivent o cosa. Els noms de Déu que es troben en altres llengües són tots ells atribuïts o descriptius, i tot sovint usats en plural; tanmateix el mot *Al-lah* no s'empra mai en plural. I encara que la transcripció catalana d'aquest mot és molt semblant a l'original, preferim mantenir aquesta al llarg de tota la traducció.

1. En el nom d'*Al-lah*, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Tota lloança pertoca només a *Al-lah*, Senyor dels mons.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

3. El Clement, el Misericordiós.

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

4. L'Amo del Dia del Judici.

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

5. Tan sols a Tu adorem i tan sols a Tu demanem ajut.

إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

6. Encamina'ns pel camí recte.

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

7. El camí d'aquells als qui Tu has concedit les Teves benediccions, el d'aquells que no han merescut la teva ira i dels qui no s'han extraviat.

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ

الْمَغضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

الفاتحة : 1-7

(*El Corán, Sura Al-Fatiha, 1, vv. 1-7*)

2. Tot allò que es troba als cels i a la terra glorifica *Al-lah*; Ell és el Poderós, el Savi.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْعَلِيمُ

3. D'Ell és el regne dels cels i el de la terra. Ell dona la vida i causa la mort, i Ell té el poder sobre totes les coses.

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

4. Ell és el Primer i el Darrer, el Manifest i l'Occult, i coneix molt bé totes les coses.

5. Ell és Qui creà els cels i la terra en sis períodes; després s'establí al seu Tron. Ell coneix allò que entra en la terra i allò que en surt, i allò que baixa del cel i allò que hi puja. I Ell és amb vosaltres arreu on us trobeu. I *Al-lah* veu tot allò que vosaltres feu.

6. D'Ell és el regne dels cels i el de la terra, i a *Al-lah* estan sotmesos tots els afers.

7. Ell fa que la nit succeeixi al dia i també fa que el dia succeeixi a la nit; i Ell coneix molt bé tot allò que hi ha dins els cors.

8. Creieu en *Al-lah* i en el seu Missatger i gasteu en el camí d'*Al-lah* d'allò que Ell us ha donat. I aquells dintre vosaltres que creuran i gastaran, tindran una gran recompensa.

(*El Corán*, çap. 57:2-8)

2. Tot allò que es troba als cels i a la terra glorifica *Al-lah*. D'Ell és el regne i d'Ell la lloança, i té el poder sobre totes les coses.

3. Ell és el Qui us ha creat, però després alguns d'entre vosaltres sou incrèduls i d'altres sou creients; i *Al-lah* s'adona d'allò que vosaltres feu.

4. Ell creà els cels i la terra amb la veritat i us modelà, i va millorar les vostres formes. I vers Ell serà el darrer retorn.

5. Ell coneix tot allò que es troba als cels i a la terra, i sap allò que oculteu i allò que poseu de manifest; i *Al-lah* coneix molt bé tot allò que hi ha dins els cors.

(*El Corán*, 64, vv. 2-5)

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ
يَحْكُمُ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ ۗ

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ۗ يَعْلَمُ مَا يَلْمِ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُبُ فِيهَا ۗ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا
كُنْتُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۗ
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۗ

يُؤَلِّمُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّمُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ ۗ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۗ
أَمَّا لِلَّهِ دَرَجَاتٌ أَعْلَىٰ وَأَمَّا جَعَلَكُمْ
مُشْتَكِلِينَ فِيهِ ۗ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ
أَنفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ ۗ

الحديد : ٢-٨

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۗ
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ۗ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۗ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ وَصَوَّرَكُمْ
فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ ۗ وَاللَّهُ الْمُصِيبُ ۗ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ
وَمَا تَعْلِنُونَ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۗ
التغابن : ٢-٥

96. *Al-lah* és de debò aquell que fa germinar el gra i el pinyol del dàtil. Ell fa sortir la vida de la mort i és Ell qui extreu la mort de la vida. Així és *Al-lah*, com és, doncs, que us N'allunyeu?

97. Ell fa néixer l'aurora i Ell va fer la nit per al repòs. I el sol i la lluna per calcular el temps. Aquest és el designi del Poderós, del Savi.

98. Ell és el Qui va fer els estels per tal que vosaltres poguéssiu seguir, amb el seu ajut, l'orientació correcta a través de les tenebres de la terra i del mar. Hem explicat els Signes amb tota mena de detalls per a la gent en possessió de coneixement.

99. Ell és el Qui us creà a partir d'una sola font i preparà per a vosaltres una llar i un estatge. Hem explicat els Signes amb tota mena de detalls per a la gent que entén.

100. Ell és el Qui fa que l'aigua baixi dels núvols; així fem que germini tota mena de plantes; després fem sortir d'elles el verd fullatge i espigues granades; de llurs beines surten raïms que pengen. Així, doncs, aconseguim que hi hagi horts de vinyes, d'oliveres i de magranes —semblants i alhora diferents—. Observeu els fruits quan neixen i quan són madurs. Amb tota veritat en tots ells hi ha Signes per als homes que creuen.

101. Però ells sostenen que els *jinn* són associats d'*Al-lah*, malgrat que Ell els creà, i Li imputen falsament fills i filles, sense que això sigui cert. Ell és sant i cal que sigui glorificat molt per sobre d'allò que li atribueixen.

(cap. 6, v. 96-101)

256. *Al-lah!* No hi ha cap altre Déu fora d'Ell, el Vivent, el que Subsisteix per Si mateix i ho Sosté Tot. El sopor ni la son no s'apoderen mai d'Ell. A Ell pertany tot allò que hi ha als

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَلَئِن لَّمْ يَظْهَرِ الْآيَاتُ الْبُرْهَانُ وَالْحَقُّ الْبُرْهَانُ، يَخْرُجُ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرَجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ، ذَلِكُمْ اللَّهُ فَأَلَيْ تَتَوَكَّلُونَ ○

فَلَئِن لَّمْ يَظْهَرِ الْآيَاتُ الْبُرْهَانُ وَالْحَقُّ الْبُرْهَانُ، يَخْرُجُ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرَجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ، ذَلِكُمْ اللَّهُ فَأَلَيْ تَتَوَكَّلُونَ ○

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ التَّجْوِمَاتِ لِيَتَنَبَّهُوا بِهَا فِي الْبُرْجَانِ وَالْبَحْرِ، قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ○

هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرًّا وَمُسْتَوْدَعًا، قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ○

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ نَبَاتٍ كَثِيرًا، فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرَجُ مِنْهُ خَبَأً مُتَرَكَبًا، وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْحِمْ قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ، انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ○

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا آلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَنُوا بَيْتًا بِغَيْرِ عِلْمٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ○

الانعام: 96-101

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، لَا يَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ، لَكَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

cels i tot allò que hi ha a la terra. Qui és capaç d'intercedir en presència d'Ell sense la seva permissió?. Ell coneix tot allò que els precedeix i tot allò que els segueix; ells, però, no abasten res de la Seva saviesa, fora d'allò que a Ell plau. La Seva saviesa s'estén per damunt dels cels i de la terra; i la cura que en té no Li resulta gens de pesada, i Ell és l'Altíssim, el Gran.

(cap. 2, v. 256)

23. Ell és *Al-lah*, no hi ha cap altre Déu fora d'Ell, el Coneixedor d'allò que és invisible i d'allò que és visible. Ell és el Clement, el Misericordiós.

24. Ell és *Al-lah*, no hi ha cap altre Déu fora d'Ell, el Sobirà, el Sant, la Font de la Pau, el Dador de Seguretat, el Protector, el Poderós, el Sotmetedor, l'Altíssim. Sant és Al.là molt per sobre d'allò que Li associen.

25. Ell és *Al-lah*, el Creador, el Faedor, el Plasmador. Li escauen els noms més bonics. Tot allò que es troba als cels i a la terra El glorifica i Ell és el Poderós, el Savi.

(cap. 59, v. 23-25)

وَمَا فِي الْأَرْضِ، مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ
إِلَّا بِإِذْنِهِ، يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ، وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ
إِلَّا بِمَا شَاءَ، وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ، وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا، وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

البقرة : ٢٥٦

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عِلْمُ الْغَيْبِ وَ
الشَّهَادَةِ، هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، أَلَمَّكَ
الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُحَيِّمُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى، يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضِ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

الحشر : ٢٣-٢٥

2. ELS ÀNGELS.

El mot *Àngel* significa literalment: *portador de missatge*, i també *agent*. Això explica el perquè de la creació dels àngels. Ells porten els missatges de Déu i executen la Seva voluntat en tot l'Univers. Així, els àngels formen part del sistema escollit per Déu per fer la Seva voluntat, tant en el món físic com en l'espiritual.

En el món espiritual, la influència dels àngels és directa i funciona sense la intervenció de cap agent. La no creença en els àngels significaria, doncs, barrar el camí a través del qual la llum Divina arriba a l'home.

---

2. Tota lloança pertoca a *Al-Iah*, el Creador dels cels i de la terra, ell empra els Àngels com a Missatgers i aquests tenen ales: dues, tres i quatre. Ell afegeix a la Seva creació allò que Li plau, ja que *Al-Iah* té la sobirania sobre totes les coses.

(cap. 35:2)

98. Digues: “Tot aquell que és enemic de Gabriel—perquè és ell qui l’ha fet baixar fins al teu cor, per un manament d’*Al-Iah*, duent a terme la revelació que el precedeix, i és guia i bona nova per als creients—.

99. Tot aquell que és enemic d’*Al-Iah* i dels seus Àngels i dels seus Missatgers: de Gabriel i de Miquel, sàpiga amb certesa que *Al-Iah* també és enemic d’aitals incrèduls”.

(cap. 2:98-99)

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ فَكَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاءَ عَلَى
الْمَلَائِكَةِ رَسُولًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مِّثْلِي وَثَلَاثَ
وَرُبْعَ مَا يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

فاطر: ۲

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ
قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَ
هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝
مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَ
جِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ
لِلْكَافِرِينَ ۝

البقرة: ۹۸-۹۹

178. Del fet que gireu la vostra faç vers l'Orient o vers l'Occident, no es dedueix que això sigui justícia, però és veritablement just aquell que creu en *Al-lah* i en el Dia Darrer i en els Àngels i en el Llibre i en els Profetes, i dóna el seu diner per amor d'Ell als seus parents i als orfes, al necessitat i al pelegrí i als qui demanen caritat i per a la redempció dels captius; i també aquell que compleix l'Oració i paga el *zaka*t; i aquells que compleixen llur prometença, si és que n'han fet, i el pacient en l'escassetat i en la desgràcia, i el constant i ferm en temps de guerra; aquests són els qui han obrat la veritat i senten el temor de Déu".

(cap. 2:178)

286. Aquest Missatger Nostre creu en allò que li ha estat revelat pel seu Senyor i així mateix ho fan els creients; tots ells creuen en *Al-lah* i en els seus Àngels i en els seus Llibres i en els seus Missatgers.

(cap. 2:286)

76. *Al-lah* s'escull Missatgers d'entre els Àngels i d'entre els homes. De debò, *Al-lah* és el Qui tot ho ou, el qui tot ho veu.

(cap. 22:76)

137. Vosaltres, els qui creieu! Creieu en *Al-lah* i en el seu Missatger, en el Llibre que Ell ha revelat al Seu Missatger i en el Llibre que revelà abans d'Ell. Ja que el qui no creu en *Al-lah*, ni en els Seus Àngels, ni en els seus Llibres, ni en els seus Missatgers, ni en el Dia Darrer, amb tota veritat camina extraviat molt lluny.

(cap. 4:137)

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالنَّاسِطَةِ وَالْكِتَابِ وَ
النَّبِيِّينَ، وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوَى الْقُرْبَىٰ وَ
الْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ
وَأَتَى الزَّكَاةَ، وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا
عَاهَدُوا، وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَحِينَ الْمَأْسِ، أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ○

البقرة : ١٧٨

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَ
الْمُؤْمِنُونَ، كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْهُ
وَكُتُبُهُ وَرُسُلِهِ ۗ

البقرة : ٢٨٦

اللَّهُ يَضْطَرِّي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا ذَوِي
النَّاسِ، إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ○

الحج : ٧٦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ
الَّذِي أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ، وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ○

النساء : ١٣٧

3. EL SANT CORAN.

El *Corán* és el nom donat pel mateix Déu al llibre revelat al Sant Profeta de l'islam, llibre que conté la llei definitiva per a la humanitat. El mot *Corán* vol dir: el llibre, la finalitat del qual és ésser llegit. El *Corán* és certament el llibre més llegit en extensió geogràfica, arreu del món. També significa el llibre o missatge destinat a ser lliurat i tramès a tots els pobles. El *Corán* és l'únic llibre revelat, la tramesa o lliurament del qual no té cap mena de restricció, ja que, mentre tots els altres llibres foren destinats a certs temps i pobles específics, el *Corán* té com a meta totes les èpoques i tots els pobles.

2. Alif Lam Mim.

3. Aquest és un llibre perfecte; no hi ha cap dubte en ell; és una guia per als justos.

(cap. 2:2-3)

الْم

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى

لِّلْمُتَّقِينَ

البقرة : ٢-٣

78. Aquest és amb tota veritat un noble *Corán*.

79. En un llibre ben preservat.

(cap. 56:78-79)

رَبُّهُ لَقَرَّانٌ كَرِيمٌ

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

الواقعة : ٧٨-٧٩

4. En ell es troben manaments vàlida per a sempre.

(cap. 98:4)

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ

البينة : ٤

24. *Al-lah* ha revelat el Missatge millor en forma de llibre, els versets del qual l'un confirma l'altre i es repeteixen de diverses maneres. Davant d'Ell s'estremeix la pell dels

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَابًا فِيهِ تَقْوِيمٌ وَمِنْهُ جُلُودٌ لِّلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ

qui temen el seu Senyor; després, però, la seva pell i els seus cors s'ablaneixen amb el record d'*Al-lah*. Així és la norma d'*Al-lah*. Amb ella condueix els qui li plau. Però aquell a qui *Al-lah* sentència com a extraviat... no tindrà guia.

(cap. 39:24)

2. Ha Mim.

3. Donem com a prova aquest Llibre perspicu.

4. Hem fet un Corán en llenguatge clar i eloqüent, per tal que ho pugueu capir.

5. Ell de debò està segur amb nosaltres amb la mare del Llibre, sublim i ple de saviesa.

(cap. 43:2-5)

73. Veritablement oferirem la Confiança als Cels i a la terra i a les muntanyes, però es negaren a acceptar-la i en tingueren paüra. Però l'home l'acceptà. Veritablement, ells és capaç d'ésser injust i negligent per a ell mateix, sense pensar en les conseqüències.

74. La conseqüència és que *Al-lah* punirà els homes i dones hipòcritas i els homes i dones idòlatres, pero *Al-lah* és gira misericordiós devers els homes i dones creients, ja que *Al-lah* és el summament Indulgent, el Misericordiós.

(cap. 33:73-74)

89. Digues: "Si la humanitat i els seus *jinn* s'ajuntessin amb el propòsit de produir quelcom semblant a aquest *Corán*, mai no farien res que s'hi assemblés, ni que s'ajudessin mútuament.

90. Veritablement, hem presentat a la humanitat de molt diverses maneres tota mena d'exemples, en aquest *Corán*, però la major part dels homes ho rebutja, tot exceptuada la incredulitat.

(cap. 17:89-90)

كَلِيلٌ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ
ذَلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۝

الزمر: ٢٤

حَمَّة

وَالكِتَابِ الْمُبِينِ ۝

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝
وَرَأَيْتَهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ كَذِبًا لَّعَلَّكَ بَاطِلٌ مُّكْتُمٌ ۝

الزخرفت: ٥-٣

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَ
أَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ
ظَلُومًا جَهُولًا ۝

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
الْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ۝

الاحزاب: ٧٣-٧٤

قُلْ لَّيْسَ اجْتَمَعَتِ الْكُفْرَانُ وَالْإِنْفِرَانُ عَلَىٰ
يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ
وَلَوْ كَانَتْ بِهِ خُصْمَةٌ لِّبَعْضِ ظَاهِرِيًّا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن
كُلِّ مَثَلٍ لِّقَابِي آخِذُوا النَّاسِ بِالْأَكْفُورِ ۝

بنی اسرائیل: ٩٠-٨٩

18. Com podeu rebutjar el qui té un Signe evident del Senyor i el segueix un testimoni de la seva veritat enviat pel seu Senyor? Puix davant d'ell es troba el Llibre de Moisès que proporciona ajut i és font de misericòrdia. Els qui són conscients d'aquests afers creuen en ell i qualsevol de les tribus que deixi de creure tindrà el Foc com el seu habitatacle. No dubteu gens, doncs. Això és la veritat del teu Senyor; però la major part dels homes no hi creuen.

(cap. 11:18)

93. I aquest és un Llibre que hem revelat, ple de benediccions per a complir allò que el precedí i per tal que et sigui permès d'advertir a la mare de les ciutats i a tots els del seu entorn.

(cap. 7:93)

4. He perfeccionat la vostra religió per a vosaltres i he acomplert el meu favor amb vosaltres i he escollit l'Islam com a religió per a vosaltres.

(cap. 5: 4)

22. I, si haguéssim revelat aquest *Corán* dalt d'una muntanya, tingueu per ben cert que l'haurieu vista humiliar-se i anar a fons per por d'*Al-lah*. Aquestes són paràboles que proposen per tal que la humanitat reflexioni.

(cap. 59:22)

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ
مِّنْهُ وَمِن قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ
أُوذِيَكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ مِّن
الْأَحْزَابِ فَأَلْنَا رِمُودَهُ ۗ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ
مِّنْهُ ۗ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ ۗ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ۝

هود: ١٨

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَ
مَنْ حَوْلَهَا ۗ

الانعام: ٩٣

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
دِينًا ۗ

البائدة: ٤

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ۗ وَلَا يَزِنُهُ الظَّالِمِينَ ۗ
حَسْرًا ۝

بني اسرائيل: ١٣

4. ELS PROFETES.

El Sant *Corán* assegura que *Al-lah* ha enviat la guia a tots els pobles, confirmant d'aquesta manera la veritat i la rectitud de cada profeta. Els profetes han estat enviats a pobles concrets i en moments determinats de la història, per tal de guiar-los devers *Al-lah*. El Sant Profeta fou el darrer profeta portador de llei, i així el missatge de l'islam abarca i supera totes les escriptures anteriors. El profetisme continua, però tan sols dintre de l'islam, i els profetes apareixen ara per reflectir la llum del Sant Profeta, encara que no aporten cap llei nova.

El Sant *Corán* no descriu solament l'aspecte positiu del profetisme, sinó que també s'ocupa del caràcter de l'oposició que sorgeix contra tots els profetes. El Faraó és qui simbolitza, en el *Corán* les forces que s'oposen a cada profeta.

---

76. *Al-lah* s'escull Missatgers d'entre els àngels i d'entre els homes. De debò *Al-lah* és el Qui tot ho ou, el Qui tot ho veu.

(cap. 22:76)

31. I, quan el teu Senyor digué als àngels: "He decidit posar un representant meu a la terra", ells digueren: "Hi posaràs algú que creï el desordre i vessi sang?". I nosaltres Et glorifiquem, Et lloem i proclamen la Teva santedat". Ell respongué: "Jo sé allò que vosaltres no sabeu".

(cap. 2:31)

164. Certament t'hem donat la revelació com a Noè i com als Profetes, després d'ell; i també l'havíem atorgada a Abraham, a

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝

الحج: ٧٦

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۗ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ ۗ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

البقرة: ٣١

إِنَّا آوَحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا آوَحَيْنَا إِلَى نُوحٍ ۗ وَ

Ismael, a Isaac, a Jacob i als seus fills, i a Jesús, a Job, a Jonàs, a Aaró i a Salomó; i donàrem els Salms a David.

165. I enviàrem uns Missatgers, dels quals ja te n'havíem parlat i uns Missatgers, dels quals encara no te n'havíem parlat. Però *Al-lah* parlà a Moisès, tot comunicant-li els seus Manaments.

(cap. 3:164-165)

125. I recordeu el temps que el Senyor posà a prova Abraham amb alguns preceptes que aquest respectà. Li digué: "Faré de tu un cabdill d'homes". Abraham demanà: "I d'entre la meua nissaga?". Ell respongué: "El meu pacte no arriba als pecadors".

(cap. 2:125)

88. I certament Lliuràrem el Llibre a Moisès i després d'ell enviàrem d'altres Missatgers per tal que seguissin les seves petjades; i a Jesús, fill de Maria, Donàrem Signes evidents i l'enfortírem amb l'Esperit de santedat. Sereu capaços de comportarvos amb arrogància cada vegada que un Missatger us comunicarà allò que no us agrada, tot tractant els uns de mentiders i matant els altres?

(cap. 2:88)

91. Nosaltres férem que els fills d'Israel passessin el Mar; i el Faraó els perseguí injustament i feroç amb el seu exèrcit fins al moment que, quan fou sorprès pel perill d'ofegar-se, cridà: "Jo crec que no hi ha cap altre déu fora d'Aquell en qui creuen els fills d'Israel i jo sóc d'aquells que se li sotmeten."

النَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ، وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَأِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَشْبَاطِ
عِيسَىٰ وَالْيُوسُفَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ،
وَأَتَيْنَا دَاوُدَ رَبُّورًا ۝

وَدُسَلَا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَدُسَلَا لَمْ نَقْضُضْهُمْ عَلَيْكَ، وَكَلَّمَ
اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝

النساء : ١٦٤-١٦٥

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ
فَاتَّمَّتْهُنَّ، قَالَ لِيَنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ
إِمَامًا. قَالَ وَمِنْ دُونِيَّيْ، قَالَ لَا يَنْتَظِرُ
عَهْدِي الظَّالِمِينَ ۝

البقرة : ١٣٥

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ، وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ،
أَفَكُلَّمَا جَاءَكَ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ
أَنفُسُكَ اسْتَكْبَرْتُمْ، فَفَرِّقْنَا كَذِبَتُمْ
فَرِيقًا تَفْتُلُونَ ۝

البقرة : ٨٨

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ
فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا
عَدُوًّا، حَتَّىٰ إِذَا آذَرَكُمُ الْعُرْقُ، قَالَ أَمْنْتُ
بِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ
بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝

92. Tot just ara! Mentre que abans havien estat desobedients i éren d'aquells que escampaven la confusió.

93. Tanmateix el dia d'avui salvarem de tu només el teu cos per tal que et converteixis en Signe dels qui vindran darrera teu. I certament molts homes no fan gens de cas dels nostres Signes.

(cap. 10:91-93)

17. I explica la història de Maria tal com és narrada en el Llibre, quan ella s'allunyà de la seva gent a una localitat vers l'Orient.

18. I s'ocultà a la vista d'ells. Aleshores li Enviàrem el Nostre Àngel i ell se li aparegué sota l'aparença d'un home perfecte.

19. Ella digué: "Jo cerco el meu refugi de tu, a la vora del Déu Misericordiós, si és que de debò et tems".

20. L'àngel respongué: "Només sóc un Missatger del teu Senyor per donar-te la joirosa notícia d'un fill just".

21. Ella digué: "Com puc tenir un fill, si cap home no m'ha tocat, ni he perdut encara la virginitat?".

22. L'àngel respongué: "Tanmateix esdevindrà. Però el teu Senyor diu: "Això és fàcil per a Mi; i ho Farem per tal que esdevingui un Signe per als homes i misericòrdia de part Nostra, i ja s'ha decidit".

23. Ella, doncs, el concebé i es retirà amb ell en una localitat remota.

24. Els dolors del part la portaren fins a la soca d'una palmera. Ella digué: "Tant de bo que ja fos morta abans de tot això i m'hagués convertit en una cosa oblidada del tot!".

25. Aleshores l'àngel la cridà en veu baixa, bo i dient-li: "No et desanimis, el teu Senyor ha fet brollar un rierol als teus peus".

أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِكَ مَكِينًا
 فَاتَّخَذْتَهُنَّ كَذِبًا
 وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ
 آيَاتِنَا لَغَفْلُونَ ○

يونس : (٩١ - ٩٣)

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكُتُبِ مَزِيدًا
 إِذْ أَنْتَبَهْتُمْ مِنْ
 أَهْلِيهَا مَكَانًا شَرْوِيًّا ○

فَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ
 حِبَابًا يَا قَارِئْنَا
 لَئِنهَا رُوحُنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا
 بَشَرًا سَوِيًّا ○

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ
 مِنْكَ إِنْ كُنْتُ
 تَوَّيًّا ○

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ
 لِأَهَبَ لَكِ
 خُلُقًا رَئِيًّا ○

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي
 بِنٌ إِذْ لَمْ يَمَسَّ مِنِّي
 بَشَرٌ
 وَلَمْ أَكُ بَاطِنًا ○

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ
 هُوَ عَلِيمٌ هَدِيدٌ ○
 لَنَجْعَلَ لَآيَةً لِلنَّاسِ
 وَرَحْمَةً مِنَّا ○
 وَكَانَ أَمْرًا
 مَقْضِيًّا ○

لَنَجْعَلَ لَآيَةً لِلنَّاسِ
 وَرَحْمَةً مِنَّا ○
 وَكَانَ أَمْرًا
 مَقْضِيًّا ○

فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى
 جَذْعِ النَّخْلَةِ ○
 قَالَتْ
 يَا بَنِيَّ إِنِّي كُنْتُ تَمِيًّا ○

قَالَتْ يَا بَنِيَّ إِنِّي كُنْتُ
 تَمِيًّا ○
 فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا
 أَلَا تَخْرُجِينَ قَدْ جَعَلَ
 رَبُّكِ تَخْتَكِ سَرِيًّا ○

26. "Sacseja cap a tu la soca de la palmera i ella deixarà caure damunt teu dàtils frescos i madurs".

27. 'Menja, doncs, i beu i eixuga't els ulls. I, si veus cap home, digues-li: "He fet vot de dejunar al Déu Misericordiós; és per això que avui no parlaré amb ésser humà".

28. Llavors el portà a la seva gent. Ells digueren: "O Maria, certament ens has dut quelcom extraordinari".

29. "O germana d'Aaró, ni el teu pare fou un home malvat, ni la teva mare una dona deshonestà".

30. Aleshores ella el senyalà. Ells digueren: "Com ens adreçarem a un nadó en el bressol?".

31. Ell digué: "Jo sóc servent d'Al-lah. Ell m'ha donat el Llibre i m'ha fet Profeta;

32. Ell m'ha fet beneït arreu on em trobaré i m'ha prescrit Oració i almoïna mentre viuré.

33. M'ha fet pietós envers la meva mare i no m'ha fet pas superb ni malfactor.

34. I la pau fou amb mi el dia del meu naixement i la pau serà amb mi fins el dia que moriré i el dia que seré tornat novament a la vida".

35. Aquest era Jesús, el fill de Maria. Aquesta és una veritat que ells posen en dubte.

(cap. 19:17-35)

82. Recordeu el temps que Al-lah signà un pacte amb el poble pels Profetes, tot dient: "Quan us hauré donat el Llibre i la Saviesa i arribarà després a vosaltres un Missatger per confirmar la revelació rebuda, creureu en ell i l'ajudareu". I ell digué: "Esteu d'acord i accepteu la responsabilitat que us imposo en aquesta qüestió? Ells respongueren: "L'acceptem". Ell digué: "Doneu testimoni, doncs, i Jo també en donaré amb vosaltres".

و هُوَ يَإْتِيكَ بِجَذْرِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ
رَطْبًا جَنِيًّا ۝

فَكُلْ وَاشْرَبْ وَتَرَيَّ عَيْنًا ۚ فَإِنَّمَا تَرَيُّ
مِنَ الْبَشَرِ آخِذًا ۚ فَقُولِي إِنِّي تَذَرْتُ

لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنَأْكِلَنَّهُ الْيَوْمَ أَنسِيًّا ۝
فَأْتَتْ بِهِ تَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۚ قَالُوا أَلَمْزَيْمٌ

لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ۝

يَأْتُكَ هَهُؤُنَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوِيًّا ۚ وَمَا
كَانَتْ أُمُّكَ بِعِيبًا ۝

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۚ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ
فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝

قَالَ رَبِّي عَبْدُ اللَّهِ ۚ اتَّبِعِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
نَبِيًّا ۝

وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا آيَةً ۚ مَا كُنْتُ سَاءَ أَذًى لِّسِينِ
يَا ضَلُوعَ وَالرَّحُوعَ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝

وَبَرًّا بِوَالِدَيْنِي ۚ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝
وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ

أُبْعَثُ حَيًّا ۝

ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ
يَمْتَرُونَ ۝

مریم: ۱۷-۳۵

وَلَاذَّخَرَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَّا
آتَيْنَكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ

رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ
وَكَلْتَنْصُرُنَّهُ ۚ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ

ذُلِّكُمْ لَضَرِيًّا ۚ قَالُوا أَقْرَرْنَا ۚ قَالَ

83. I els qui després d'això es retiraran es trobaran, certament, entre els prevaricadors.

(cap. 3:82-83)

37. Però Nosaltres suscitarem, de cada poble, un Missatger que predicava: "Adoreu *Al-lah* i rebutgeu el Maligne". Però d'entre ells n'hi hagué alguns als qui *Al-lah* conduí i d'altres que meresqueren la perdició. Recorregueu, doncs, la terra i comproveu quina fi tingueren els qui tractaren els Profetes de mentiders.

(cap. 16:37)

فَاَشْهَدُوا وَاَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ
 ○
 آل عمران: ٨٣

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا
 اللَّهُ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ، فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى
 اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ،
 فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
 عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ○

التحل: ٣٧

5. EL SANT PROFETA DE L'ISLAM.

El Profeta nasqué a la Meca, l'agost de l'any 570 dC. Li posaren el nom de *Mohammad*, que significa: *el lloat*. Quan el Profeta tenia uns trenta anys d'edat, l'amor de Déu començà de posseir-lo cada cop més. Lluità contra el politeisme i la corrupció moral dels habitants de la Meca i acostumava de meditar regularment en una cova a dues o tres milles de la ciutat. Als quaranta anys d'edat hi rebé la primera revelació. En ella —primers versets del Sant *Corán* (96:2-6)— li fou ordenat que proclamés el nom del Déu Únic que ha creat l'home i ha sembrat en la natura la llavor del Seu amor i la de l'amor als seus semblants; i li fou anunciat que serien ensenyats a la humanitat tota mena de coneixença a través de la ploma. Aquests versets constitueixen un compendi del *Corán*.

46. O Profeta, de debò que Nosaltres t'hem enviat com a Testimoni, Portador de la bona nova i Amonestador.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا
مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

47. Com a Convocador dels homes cap a *Al-lah* per un manament seu i com a llàntia que escampa llum.

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ۝

48. Anuncieu als creients la bona nova, això és: que rebran una gràcia important d'*Al-lah*.

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَبِيرًا ۝

(cap. 33:46-48)

الاحزاب : ٤٦ - ٤٨

159. Digues: "O homes, és cert que sóc un Missatger enviat a tots vosaltres per *Al-lah*, al Qual pertanyen el regne dels cels i la terra. No hi ha cap altre Déu sinó Ell sol. Ell dóna la vida i Ell causa la mort. Creieu, doncs, en *Al-lah* i en el seu Missatger, el Profeta, l'Immaculat, que creu en *Al-lah* i en les seves

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ مَن قَامُوا بِاللَّهِ
رُسُلِهِ النَّبِيِّ الْأَرْحَمِ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

Paraules; i seguïu-lo, per tal que sigueu ben menats.

(cap. 7:159)

29. Nosaltres t'hem enviat només com a Portador de la bona nova i com a Amonestador per a tota la humanitat, però la major part dels homes ho desconeix.

(cap. 34:29)

4. I per a tu hi ha, amb tota veritat, una recompensa eterna.

5. I tu, sense cap mena de dubte, posseeixes excel·lències morals sublims.

(cap. 68:4-5)

41. *Mohammad* no és pas el pare de cap home dels vostres, però ell és el Missatger d'*Al-lah* i el Segell dels Profetes i *Al-lah* té ple coneixement de totes les coses.

(cap. 33:41)

22. Certament, en el Profeta d'*Al-lah* teniu un model de virtuts per al qui tem *Al-lah* i el Dia Darrer i es recorda tot sovint d'*Al-lah*.

(cap. 33:22)

57. *Al-lah* i els seus àngels beneeixen el Profeta. Vosaltres, els qui creieu!, demaneu també benediccions per a ell i saludeu-lo amb el signe de la pau.

(cap. 33:57)

29. És Ell qui envià el seu Missatger amb la guia i la Religió veritable, per fer que prevalgués sobre totes les altres religions. I *Al-lah* és suficient com a Testimoni.

كَلِمَتِهِ وَأَتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ○

الاعراف : ١٥٩

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا حَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا أَوْ

نَذِيرًا ۚ وَلَوْ أَنَّ لِّلنَّاسِ لَآيَعْلَمُونَ ○

سبأ : ٢٩

وَرَأَىٰ لَكَ لَآجِرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ○

وَرَأَيْتَ لَعَلَّ خُلُقِي عَظِيمٍ ○

القلم : ٤-٥

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن

رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ . وَكَانَ اللَّهُ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ○

الاحزاب : ٤١

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ

حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ

الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ○

الاحزاب : ٢٢

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ○

الاحزاب : ٥٧

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ

الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ . وَكَفَىٰ

بِاللَّهِ شَهِيدًا

30. *Mohammad* és el Missatger d'*Al-lah*. Els qui són amb ell són severos amb els incrèduls, però compassius entre ells. Els veus com s'inclinen i es prosternen en l'Ora-ció, tot cercant el favor i la complaença d'*Al-lah*. Tenen marcades a la cara les empremtes de la prosternació. Així és com els descriu la Torah. I la descripció que en fan els Evan-gelís és com una llavor que germina, brosta, es desenvolupa, s'enrobusteix i s'afirma en la seva tija per a joia dels sembradors. I ell fa que els incrèduls es posin vermells d'ira, tot contemplant-los. *Al-lah* ha promès el perdó i una gran recompensa a tots aquells que creuen i fan bones obres.

(cap. 48:29-30)

32. Digues: "Si estimeu *Al-lah*, seguïu-me; *Al-lah* us estimarà y perdonarà els vostres pecats. I *Al-lah* és el Summament Indulgent, el Mísericordiós.

33. Digues: Obeïu *Al-lah* i el seu Missat-ger"; però si ells es giraran d'esquena, re-cordeu que *Al-lah* no estima els incrèduls.

(cap. 3:32-33)

مَعْمَدٌ رَسُولُ اللَّهِ، وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ
عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا
سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ
ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ فِي مَثَلِهِمْ
أَنْدَثُجِيلٌ كَرَّزِهِمْ أَخْرَجَهُمْ شَطَاةً فَآزَرَهُ
فَأَسْتَفْطَأَ فَاسْتَوَى عَلَى سَوْدِهِ يُفْجِبُ
الزُّرَّاعَ لِيخْفِطَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝

الفتح : ٣٠

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي
يُحِبِّكُمْ اللَّهُ وَيُخْفِطْكُمْ دُنُوبَكُمْ، وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ، فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكُفَّارِينَ ۝

أل عمران : ٣٣-٣٢

6. L'ADORACIÓ.

L'oració és el segon dels cinc pilars de l'Islam, tot essent el primer la creença en la unitat de Déu. L'oració és el mitjà més poderós per establir i enfortir la comunió personal amb el nostre Faedor i d'aconseguir l'apropament a Ell. És un fenomen dinàmic: Déu escolta i respon a l'oració. El concepte islàmic de l'oració és que es tracta de l'expressió de l'ànima suplicant davant la Majestat Divina en la certesa de la Gràcia d'*Al-lah*, de la seva Misericòrdia i Poder. En l'adoració no hi ha necessitat de cap intercanvi entre l'home i el seu Faedor.

---

6. I solament els hi ha estat manat de servir *Al-lah* i de tenir amb Ell una obediència sincera, i de mantenir-se justos i observar la Pregària i pagar el *zakat*. Aquesta és la religió dels homes del camí recte.

(cap. 98:6)

57. I Jo no he creat els *Jinn* i els homes sinó perquè M'adorin.

(cap. 51:57)

79. Compleix la Pregària d'ençà que el sol es posa i es torna pàl·lid fins a la foscor de la nit, i la recitació del Corán en la Pregària a trenc d'alba. És cert que la recitació del Corán a trenc d'alba és particularment agradable a Déu.

80. I lleva't per recitar-lo en la darrera part de la nit per tal que realitzis un servei

وَمَا أَمْرُو إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ
يُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَاتِ

البينة: ٦

وَمَا خَلَقْتُ الجنَّ وَالانسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي

الذرية: ٥٧

اقْرَأِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ
وَ قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ
مَشْهُودًا

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَمَجِّدْهُ نَافِلَةً لَكَ عَسَى

d'escreix. Podria esdevenir que el teu Senyor t'enlairés a un lloc digne de lloança.

(cap. 17:79-80)

أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّخْمُودًا ۝

بني اسرائيل : ٧٩ - ٨٠

239. Compliu les Oracions, sobretot l'Oració i romaneu amb tota submissió a la presència d'Al-lah.

(cap. 2:239)

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ ۝

وَقَوْمُوا إِلَىٰ قُرْتَبَيْنِ ۝

البقرة : ٢٣٩

7. EL DEJUNI.

El dejuni ha estat prescrit en el Sant *Corán* des de l'aurora fins a la posta del sol, durant el mes llunar del Ramadà. Es tracta d'un acte de disciplina que promou la rectitud i facilita a qui el practica l'escalada dels cims espirituals. El qui dejuna es fa conscient de totes les bondats Divines, i el dejuni ajuda a emprar aquestes bondats de manera ben faent.

184. Ah vosaltres, els qui creieu! el dejuni us ha estat manat com fou manat als qui us van precedir, per tal que pugueu esdevenir justos.

185. El dejuni manat és ben concret per a un cert nombre de dies; ara bé aquell d'entre vosaltres que es trobi malalt o de camí, dejunarà el mateix nombre de dies, però amb posterioritat; i els qui només poden dejunar a costa de greus dificultats, podran expiar tot donant de menjar a un pobre. I el qui farà una obra bona per iniciativa pròpia, molt millor per a ell. I dejunar és bo per a vosaltres, si ho entenguéssiu.

(cap. 2:184-185)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ۝

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۚ
فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ۚ وَأَن
تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

البقرة : ١٨٤-١٨٥

8. LES DESPESES EN EL CAMÍ D'AL-LAH.

L'exacció primordial prescrita en el Sant *Corán* evidencia el seu propòsit a través del seu propi nom *Zakat*. El mot significa allò que purifica i fomenta. El fet de sostreure una part de la riquesa de la comunitat, fa que la resta quedi purificada per a aquells que tenen el dret de fer-ne ús; i, mitjançant l'aplicació dels ingressos al servei de la comunitat, es fomenta el seu benestar. El *Zakat* és el tercer pilar de l'islam i reflecteix d'aquesta manera la importància que té en l'islam la responsabilitat envers els altres éssers humans.

---

44. I compliu la Pregària i pagueu el *zakat*, i prosterneu-vos amb els qui es prosternen.

(cap. 2:44)

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَ
ارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

البقرة: ٤٤

39. Doneu, doncs, al vostre parent, al menesterós i al vianant allò que li és degut. Això és la cosa millor per a tots els qui cerquen el favor d'*Al-lah* i són ells els qui prosperaran.

(cap. 30:39)

فَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ
السَّبِيلِ ۗ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

التروم: ٣٩

20. I en la seva riquesa hi havia una part per al qui demanava ajut i per al qui no podia.

(cap. 51:20)

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

الدُّرَيْت : ٢٠

25. I aquells, en la riquesa dels quals hi ha un dret reconegut

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مِّمَّا عَمِلُوا

26. per a qualsevol que demana ajut i per al qui no ho fa.

(cap. 70:25-26)

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

المعارج: ٢٥-٢٦

60. Les almoines només són per als pobres i necessitats i per als qui es dediquen a recollir-les i per a aquells, els cors dels quals s'han de reconciliar, i per a l'alliberament dels esclaus i per als qui tenen deutes i per a la causa d'Al-lah i per al vianant: això és un manament d'Al-lah. I Al-lah és l'Omniscient, el Savi.

(cap. 2:60)

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَ
الْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبِهِمْ وَفِي
الزَّكَاةِ وَالْفَكَارِ مِثْنٌ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ
ابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ

التوبة: ٦٠

255. Vosaltres, els qui creieu!, distribuïu en almoines tot allò que us hem concedit, abans que arribi el día que no hi haurà compra ni venda, ni amistat, ni intercessió; i són els incrèduls els qui es perjudiquen a si mateixos.

(cap. 2:255)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاكُمْ مِمَّن قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا بَيْعَ
فِيهِ وَلَا خُلَّةَ وَلَا شَفَاعَةَ وَاللَّكُفْرُؤُنَ
هُمُ الظَّالِمُونَ

البقرة: ٢٥٥

262. Els qui dediquen llurs béns a la causa d'Al-lah s'assemblen a un gra de panís, del qual surten set panotxes i en cada panotxa hi ha cent grans. I Al-lah encara ho multiplica més per a qui el plau; Al-lah és Magnànim, Omniscient.

مِثْلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ كَمِثْلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ
فِي حُلٍّ سُنْبُلَةٍ تِائَةً حَبَّةٍ، وَاللَّهُ
يُضَوِّفُ لِمَن يَشَاءُ، وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

263. Els qui dediquen llurs béns a la causa d'Al-lah i a més no acompanyen la seva almoina amb befes o injúries, són els qui tindran la seva recompensa en el seu Senyor i mai no tindran por ni s'affligiran.

(cap. 2:262-263)

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتِمُّونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا
أَذَى، لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ، وَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

البقرة: ٢٦٢-٢٦٣

266. I els qui dediquen llurs riqueses a complaure Al-lah i a enfortir les seves ànimes, s'assemblen a un jardí posat en una altura. Si

وَمِثْلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ

la pluja és abundosa, farà que es dupliquin els seus fruits. I, si no li arriba l'aiguat, amb un plugim en tindrà prou. I *Al-lah* s'adona d'allò que feu.

(cap. 2:266)

275. Els qui dediquen llurs béns a la caritat, nit i dia, en secret i obertament, tenen la seva recompensa al costat del seu Senyor; mai no tindran por, ni seran afligits.

(cap. 2:275)

39. Heus ací que sou invitats a desprendre en la causa d'*Al-lah*; però n'hi ha alguns d'entre vosaltres que es comporten mesquinament. I tot aquell que és mesquí, només ho és en contra de la seva ànima. Però *Al-lah* és Autosuficient i vosaltres sou els necessitats. Ara bé, si gireu l'esquena, posarà al vostre lloc un altre poble que no se us assemblarà gens.

(cap. 47:39)

مَرَضَاتِ اللّٰهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ
كَمَثَلِ جَنَّتٍ يَّرْبُوْنَ اَصَابَهَا وَايْلٌ فَاَتَتْ
اُكُلَهَا ضَعْفَيْنِ، فَاِنْ لَّمْ يُصِبْهَا وَايْلٌ
فَطَلَّ، وَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝

البقرة : ٢٦٦

الَّذِيْنَ يَنْفِقُوْنَ اَمْوَالِهِمْ رِئْسًا لِّسِرٍّ
وَّعَلَانِيَةٍ فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ، وَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ
يَحْزَنُوْنَ ۝

البقرة : ٢٧٥

هَآئِنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّتَخَلَّ، وَ مَّنْ يَّتَخَلَّ فَاِنَّمَآ
يَّتَخَلَّ عَنْ نَفْسِهِ، وَاِنَّ اللّٰهَ الْعَزِيْزَ
الْفَقِيْرَءَ، وَاِنْ تَوَلَّوْا يَنْتَبِذْكُمْ
عَنْكُمْ، ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْا اَمْثَالَكُمْ ۝

محمد : ٣٩

9. EL PELEGRINATGE —HALL— I LA KAABA —LA CASA DE DÉU—.

El "Corán" mana que tots els musulmans facin el pelegrinatge a la Meca un cop a la vida, si els és possible i el viatge és segur. El centre de pelegrinatge és la *Kaaba*, la qual segons el Corán és la primera casa construïda per a l'adoració de Déu. L'objecte del pelegrinatge és crear en l'esperit dels musulmans el sentiment d'una germanor internacional, i mitjançant la realització d'uns ritus determinats fixar en llurs ments la idea que Déu ha de ser el punt central de les seves vides.

26. Però quant als qui no creuen i impe-
deixen als altres el camí d'*Al-lah* i de la
Sagrada Mesquita que hem destinat igual-
ment per a tots els homes, tant als qui hi
habiten com als qui la visiten, tot venint del
desert; i als qui intencionadament cerquen
desviar els altres del camí recte, els farem
tastar un càstig sever.

27. Recorda aquell moment que indicàvem
a Abraham l'emplaçament de la Casa i li
dèiem: "No M'assocïis cap criatura i conserva
neta la meua Casa per als qui la circueixen, per
als qui hi resten drets i per als qui s'inclinen i
es prosternen en Oració;

28. "I proclama entre els homes la Pere-
grinació. Acudiran a tu a peu i en magres
camells, tot venint de les regions més
llunyanes.

29. Per tal que esdevinguin testimonis dels
seus beneficis a favor d'ells i proclamin el
nom d'*Al-lah* els dies assenyalats, damunt dels

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ
لِلنَّاسِ سَوَاءً لِمَا كُفِّ فِيهِ وَالْبَدَا وَمَن
يُرِدْ فِيهِ بِالْحَاذِ يَظْلِمُ نَفْسَهُ مِن
عَذَابِ آلِئِيمٍ ۝

وَرَادُّ بَوَاتِلَ لَابْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
أَن لَّا تُشْرِكَ بِرِي شَيْئًا وَ طَهَّرَ بَيْتِي
لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ

السُّجُودِ ۝
وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا
وَأَوْ عَلَىٰ كَلْبٍ مِّنَ الْأَنْبِيَاءِ مِن كُلِّ نَجْةٍ
عَومِيَّتِي ۝

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَدَدْتُم مِّنْ

quadrúpedes de l'espècie de bestia que Ell els ha proporcionat. Mengeu-ne, doncs, i nudriu el desvalgut i el necessitat.

30. Que es rentin, doncs, de llur brutícia, que compleixin llurs vots, i girin a l'entorn de l'Antiga Casa”.

(cap. 22:26-30)

98. En ella hi ha Signes evidents; és el lloc d'Abraham; i tothom que hi entra, entra a la pau. I la peregrinació a la Casa és un deure que els homes —els qui són capaços de descobrir el camí devers ella— deuden a *Al-lah*. Però recorda als qui no creuen, que *Al-lah* és absolutament independent de totes les criatures.

(cap. 3:98)

198. Els mesos del *Hajj* són de sobres coneguts; així, doncs, el qui decideixi fer la Peregrinació en aquests mesos ha de recordar que no tenen lloc en la Peregrinació ni les converses grolleres, ni els pecats, ni lès discussions. I *Al-lah* coneix tot el bé que feu. I proveïu-vos del necessari, però és ben cert que la millor provisió és la rectitud. I tingueu temor només de Mi, homes de bon seny.

(cap. 2:198)

بِهَيْمَةَ الْأَنْعَامِ، فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا
الْبَائِسَ الْفَقِيرَ

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُؤْتُوا أُذُنَهُمْ
وَلِيُحَمِّلُوا يَاسَابِئَ الْعَرَبِيَّةِ

الحج : ٢٦ - ٣٠

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا رَابَّهَيْمَةَ وَمَنْ
دَخَلَهَا كَانَ آمِنًا، وَرَبُّهُ عَلَى النَّاسِ حَكِيمٌ
الْبَيْتِ مِنْ اسْتِطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، وَمَنْ
كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَلِيمٌ

أل عمران : ٩٨

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ، فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ
الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي
الْحَجِّ، وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَحْتَسِبْهُ
اللَّهُ، وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
التَّقْوَى، وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

البقرة : ١٩٨

10. EL LLIURAMENT DEL MISSATGE SAGRAT A TOTA LA HUMANITAT.

Quan es lliura el missatge d'*Al-lah* hom ha de considerar tots aquells factors que poden influenciar l'actitud de la persona a la qual s'adreça l'esmentat missatge. Cal recordar que l'objectiu consisteix en apreciar i respondre a la crida Divina. Aquest postulat és ben palès a les recomanacions donades a Moisès i a Aaró, pel que fa a la manera com havien de tractar i amonestar el Faraó.

34. I qui parla millor que aquell que orienta els homes cap a *Al-lah*, practica les bones obres i diu: "Jo sóc de debò dels qui se sotmeten"?

35. I, puix que el bé i el mal no són equiparables, allunyeu el mal amb allò que és millor. I heus ací que aquell, amb el qual ets enemic, es tornarà el teu amic entranyable.

36. Però això és concedit només als qui perseveren; això és concedit només als ben dotats de tenacitat.

(cap. 41:34-36)

126. Invita cap al camí del teu Senyor amb saviesa i belles exhortacions, i discuteix amb ells de la millor manera possible. És cert; el teu Senyor sap molt bé qui s'ha extraviat del Seu camí; i Ell coneix els qui són guiats rectament.

127. Si desitges castigar els opressors, fes-ho en proporció al dany amb que t'han perjudicat; però, si ho suportes, certament aleshores serà molt millor per als pacients.

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا لِمَنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ
وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ وَإِذْ
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَأَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَ
بَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ
وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا ۚ وَمَا
يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ
حَمْدُ التَّجْدَةِ: ٣٤-٣٦

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَ
الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
وَإِنْ عَاثَبْتُم مَّا عُوذْتُمْ
بِهِ ۚ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ

128. I sigues pacient; la teva paciència només és possible amb l'ajut d'*Al-lah*. I no t'afligeixis per causa d'ells i no sentis angoixa per les seves maquinacions.

129. Certament, *Al-lah* és amb els justos i amb els que practiquen el bé.

(cap. 16:126-129)

6. Però, si qualsevol dels idòlatres et demana protecció, concedeix-li-la, per tal que pugui escoltar la Paraula d'*Al-lah*. I després condueix-lo a un lloc segur. Això és perquè es tracta de gent que no sap.

(cap. 9:6)

18. Però els qui deixen d'adorar les falses divinitats i es giren cap a *Al-lah*, per a ells hi ha una bona nova. Comunica, doncs, la bona nova als Meus servents,

19. que escolten la Paraula i segueixen la millor part d'ella. Ells són els guiats per *Al-lah* i ells són homes d'enteniment.

(cap. 39:18-19)

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ
 إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
 مُحْسِنُونَ

النحل: ١٢٦-١٢٩

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ
 إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
 مُحْسِنُونَ

التوبة: ٦

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يِعْبُدُوهَا
 وَأْتَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ، فَبَشِّرْ عِبَادِ
 الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ
 أُولُو الْأَلْبَابِ

الزمر: ١٨-١٩

11. COSTUMS, ÈTICA, MANERES.

L'islam ensenya a acceptar la vida, no a rebutjar-la o a viure en soledat. El monasticisme i l'ascetisme no són permesos per l'Islam. La norma de conducta consisteix en portar una vida virtuosa, tot fent un ús adequat i equilibrat de les facultats individuals i de les bondats atorgades per Déu. Dins del marc d'aquest concepte general, el *Corán* estableix amb detall les instruccions per a la promoció dels valors morals i espirituals. L'objectiu radica en un desenvolupament beneficiós i coordinat de totes aquestes facultats.

11. Us ho ben asseguro, tots els creients són germans. Poseu pau, doncs, entre els germans i temeu *Al-lah* per tal que us sigui mostrada misericòrdia.

12. O creients!, no permeteu que un poble es burli d'un altre que potser és millor que no pas ell; ni que les dones es burlin d'altres dones que potser són millors que no pas elles. I no calumnieu la vostra pròpia gent, ni us crideu els uns als altres amb malnoms. Certament, és cosa dolenta una vil reputació després d'haver professat la fe; i els qui no se'n penedeixen són malfactors.

13. O creients! Feu tots els possibles d'abstenir-vos de les sospites. Perquè de vegades la sospita és un pecat. I no us espieu els uns als altres ni murmureu. A qui de vosaltres plauria menjar la carn del seu germà mort? Certament, en sentiríeu una gran repugnància. I temeu *Al-lah*; sense cap mena de dubte *Al-lah* és Qui torna freqüentment amb compassió i és Misericordiós.

(cap. 49:11-13)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ
أَخْوَانِكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ○

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُوا قَوْمًا مِنْ قَوْمٍ
صَلَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِنْ
نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ خَيْرًا مِنْهُمْ ۗ وَلَا
تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّسَانِ
بِئْسَ الْأَسْمُ الْقُسُوفُ بَعْدَ الْأَيْمَانِ ۗ وَمَنْ
لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ○

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ
الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا
يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا ۗ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ
يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۗ وَاتَّقُوا
اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ○

الحجرات : ۱۱ - ۱۳

37. I adoreu *Al-lah* i no Li imputeu res, i mostreu bondat als vostres pares i consanguinis i als orfes i menesterosos i al veí consanguini vostre i al veí desconegut, al company que teniu al costat, al vianant i als qui tenen la vostra dreta. Certament, *Al-lah* no estima gens els orgullosos, ni els vanitosos

38. que són gasius i porten els altres a la gasiveria i amaguen tot allò que *Al-lah* els ha atorgat de la seva magnanimitat. I Nosaltres hem preparat un càstig ignominiós per als incrèduls.

39. I també per als qui malgasten llurs béns amb l'afany de fer-se veure de la gent i no creuen en *Al-lah* ni en el Dia Darrer. I al qui té Satanàs per company, recordeu-li que té un company molt dolent.

(cap. 4:37-39)

91. Veritablement *Al.là* mana de fer justícia i el bé als altres com si fossin parents i veta l'obscenitat, la dolenteria desvergonyida i la transgressió. Ell us avisa per tal que en prengueu nota.

92. Mantingueu el pacte amb *Al-lah*, si l'heu fet, i no trenequeu els juraments que feu solemnement, si preneu *Al-lah* com el vostre fiançador. Certament *Al-lah* sap el que feu.

93. I no feu com aquella que fa trossos una tela, després d'haver-la teixida amb gran esforç. Heu fet dels juraments un mitjà d'engany recíproc, per por que un poble esdevingui més poderós que un altre. Certament, *Al-lah* us posa a prova amb això i el dia de la Resurrecció us mostrarà el motiu de les vostres discòrdies. (cap. 16:91-93)

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ
يَا آلَ الَّذِينَ إِيحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ
وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ، وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا
فَخُورًا

يَا الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَيَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ، وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَمَن يَكُنِ
الشَّيْطٰنُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

النَّاسِ ۚ ۲۷-۲۹

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَالْبَغْيِ، يُوْظِقُكُمْ لِعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا
تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ
جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا، إِنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَصَتْ غُرْلَهُمَا مِنْ بَعْدِ
قُوَّةِ أَنْكَائِهِمْ، تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا
بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ،
إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ، وَلَكَيْبَيْتَن لَّكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

النحل: ۹۱-۹۳

136. Vosaltres els creients! sigueu fermes en l'observança de la justícia, tot actuant com a testimonis d'*Al-lah*, àdhuc en contra de vosaltres mateixos, dels vostres pares i consanguinis. Tant si un hom és ric com pobre, *Al-lah* en té més cura que no pas vosaltres. No us deixeu endur, doncs, dels vils desigs, per tal de poder actuar amb equitat. I, si amagueu la veritat o l'eludiu, recordeu que *Al-lah* coneix molt bé tot allò que feu.

(cap. 4:136)

149. A *Al-lah* no plauen gens els mots inconvenients que es diuen en públic, llevat dels qui són perjudicats. *Al-lah* és el Qui tot ho ou, l'Omniscient.

150. Tant si feu una bona acció en públic, com si la celeu i si perdoneu la dolenteria, sapigheu que *Al-lah* és de debò el Perdonador de pecats, l'Omnipotent.

(cap. 4:149-150)

9. Vosaltres els creients! Persevereu en la causa d'*Al-lah* com a testimonis justos; i que l'enemistat d'un poble no us dugui a actuar injustament. Sigueu sempre justos, perquè això és la cosa més propera a la veritat. I temeu *Al-lah*. Certament *Al-lah* és sabedor d'allò que feu.

10. *Al-lah* ha promès als qui creuen i fan bones obres que tindran el perdó i una magnífica recompensa.

11. Quant als qui no creuen i rebutgen els nostres Signes, són un poble de l'Infern.

(cap. 5:9-11)

32. No mateu els vostres fills per por de la pobresa. Nosaltres proveïm per a ells i per a vosaltres. Certament, el fet de matar-los és un pecat greu.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِنُفْسِكُمْ أَوْ
الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ، إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ
فَقِيرًا فَإِنَّهُ أُولَىٰ بِهِمَاكَ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ
أَنْ تَعْدِلُوا، وَإِنْ تَلَوْا أَوْ نَسُوا فَاِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝

النِّسَاءُ : ۱۳۶

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ
الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ
سَمِيعًا عَلِيمًا ۝
إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ
سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۝

النِّسَاءُ : ۱۴۹-۱۵۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ
شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ
عَلَىٰ آخَرَ تَعْدِلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝

البَّائِدَةُ : ۹-۱۱

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ، تَحْنُ
تَزْرُدُهُمْ وَإِيَّاكُمْ، إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً
كَبِيرًا ۝

33. I no cometeu adulteri; certament això és una cosa obscena i un camí dolent.

وَلَا تَفْرُبُوا الزَّوَاجَ إِنَّمَا كَانَ قَابَ حَقْدَةٍ ، وَ سَاءَ سَبِيلًا ۝

34. No mateu l'ànima que *Al-lah* us ha prohibit, sinó per una causa justa. I, si un hom és mort injustament, Nosaltres hem donat al seu hereu el dret de venjança, mentre no ultrapassi els límits prescrits per a aquest cas de matar, ja que serà recolzat per la llei.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ، وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّتِهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّمَا كَانَ مَنصُورًا ۝

35. I no us apropieu als béns de l'orfe, sinó de la millor manera possible, fins que arribi a la majoria d'edat; i compliu el pacte, perquè us en passaran compte.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ، وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ، إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝

36. Quan mesureu, doneu la mesura plena i peseu amb una balança justa; això és el millor i el més recomanable, a la fi.

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزَنُوا بِالْقِسْطِ أَسْبَغَ الْمُسْتَقِيمِ ، ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝

37. No segueixis allò que no coneixes. De debó, l'orella, l'ull i el cor seran cridats tots ells per retre compte.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ، إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝

38. No caminis per la terra amb arrogància, perquè tu no pots fer-la trossos, ni assolir l'altura de les muntanyes.

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ، إِنَّكَ لَنْ يُخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝

39. La dolenteria de totes aquestes coses és odiosa als ulls del teu Senyor.

كُلُّ ذَلِكُمْ كَانَ سَيِّئَةً عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝

بنی اسرائیل : ۳۲-۳۹

(cap. 17:32-39)

12. PRINCIPIS BÀSICS DEL SISTEMA ECONÒMIC.

El concepte que l'islam té, pel que fa a l'economia, és que la propietat absoluta de totes les coses pertany tan sols a Déu. La propietat legal de l'individu, això és, el dret a posseir, usar i transferir la potestat està reconegut i salvaguardat en l'islam, però tota propietat està sotmesa a aquella obligació moral, d'acord amb la qual tots els membres de la societat tenen una part de dret sobre qualsevol riquesa. Una part d'aquesta obligació pren forma legal i es fa efectiva mitjançant sancions legals, si bé la part més important s'assegura amb l'esforç voluntari que neix del desig d'aconseguir els beneficis morals i espirituals per part de tots aquells, als quals concerneix.

117. Quan diguerem als àngels: "Sotmeteu-vos a Adam, tots ells se li sotmeteren. Però *Iblis* no ho féu, ans s'hi negà.

118. Aleshores diguerem: "O Adam, aquest és enemic teu i de la teva dona; no permetis, doncs, que us faci tots dos fora del Jardí, per tal que no siguis afligit".

119. "S'ha decidit a favor teu, per tal que no hi pàssis fam ni et manqui el vestit".

120. "En ello no tindràs set, ni seràs exposat a la xardor del sol".

(cap. 20:117-120)

189. I no devoreu els uns els béns dels altres amb falsedats, ni els oferiu per subornar les autoritats per tal d'apropiar-vos conscientement i injusta d'una part de les riqueses d'altri.

(cap. 2:189)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
لِإِبْلِيسَ أَبَى ○

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَرَبُّو جَنَّكَ
فَلَا يُخْرِجُكَ مَعِنَا الْجَنَّةَ فَتَشْقَى ○

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ○

وَ أَنْتَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَى ○

طه : ١١٧ - ١٢٠

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَ
تَذَلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ
أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ○

البقرة : ١٨٩

13. EL YIHAD: LA CREUADA / EL MÀXIM ESFORÇ EN EL CAMÍ D'AL-LÀH.

El mot *Yihad* vol dir: exercitar el màxim esforç en la lluita contra un objecte que es desaprova, objecte que és de tres tipus, això és: 1) contra un enemic visible; 2) contra Satanàs; i 3) contra si mateix.

El *Corán* ensenya que quan sorgeix una guerra, s'ha de procurar que ocasioni el mínim dany contra la vida i la propietat; i que les hostilitats han de desaparèixer el més aviat possible.

40. Ha estat donat el permís de combatre a aquells que són combatuts, perquè han estat perjudicats, i *Al-lah* té de debò el poder d'ajudar-los.

41. Els qui foren foragitats injustament de les seves llars només pel fet d'haver dit: "El Nostre Senyor és *Al-lah*. I, si *Al-lah* no hagués permès als homes llur defensa contra l'actuació injusta d'altri, tingueu per ben cert que monestirs i esglésies, sinagogues i mesquites, on el nom d'*Al-lah* és recordat tot sovint, ja haurien estat enderrocats. Però *Al-lah* ajudarà de debò a qui L'ajuda. *Al-lah* és Fort, Poderós.

(cap. 22:40-41)

9. *Al-lah* no us prohibeix ésser amables i equitatius amb els qui no us han combatut per causa de la vostra religió i que no us han foragitat de les vostres llars. Sigueu delicats amb ells i tracteu-los amb equitat. Certament, *Al-lah* estima els qui són equitatius.

10. *Al-lah* només us prohibeix fer amics d'aquells que han combatut contra vosaltres per causa de la vostra religió i que us han

إِنَّ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنفُسِهِمْ طُغْيَانًا ۚ وَإِنَّ
اللَّهَ عَلَىٰ تَصْرِيهِمْ لَقَدِيرٌ ۝

وَالَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ يَخْبِرُ حَقِّقًا
لَا يَأْتِيهِمْ فِي الْقَوْلِ لَئِنَّا اللَّهُ ۚ وَكَوْلَا دَفَعْنَا
اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهَدَمَتْ
صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ
فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۚ وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ
يَنْصُرُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝

الحج : ٤٠ - ٤١

لَا يَنْهَىٰ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُواكُمْ فِي
الدِّينِ وَكَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَن
تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ۝

إِنَّمَا يَنْهَىٰ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي

foragitat de les vostres llars i han ajudat d'altres a exiliar-vos. I el qui farà amics d'aquesta mena de gent, serà comptat entre els transgressors.

(cap. 60:9-10)

11. O creients! Voleu que us mostri un pacte que us salvarà d'un càstig dolorós?

12. Creieu en *Al-lah* i en el seu Missatger i lluiteu per la causa d'*Al-lah* amb els vostres béns i les vostres persones. Tant de bo sabéssiu que això és el millor per a vosaltres!

(cap. 61:11-12)

70. I, quant als qui es donen al sacrifici pel Nostre camí, certament Nosaltres els guiarem pels nostres viaranyos. De debò, *Al-lah* és a prop dels qui fan el bé.

(cap. 29:70)

20. Els qui creuen i abandonen les seves llars per la causa de Déu i lluiten per la causa d'*Al-lah* amb llur persona i llurs béns, són els qui ocupen el lloc més elevat a la presència d'*Al-lah*. Són ells els qui triomfaran.

(cap. 9:20)

111. De debò, *Al-lah* s'ha guanyat les persones i els béns dels creients a canvi del Jardí, que tindran; combaten per la causa d'*Al-lah*, maten i són morts —és una promesa solemne que Ell ha fet a la Torah, a l'Evangeli i al Corán. I qui és més fidel que *Al-lah* a les pròpies promeses? Alegru-vos, doncs, del pacte que heu signat amb Ell. Això és un triomf suprem.

(cap. 9:111)

الَّذِينَ دَخَرْتُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ
إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَتَوَلَّوهُمْ ۗ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

المستحنة: ٩-١٠

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ وَجَارَةٍ
تُخْرِجُكُمْ مِنْ عَذَابِ الْيَمِينِ
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ۗ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

الصف: ١١-١٢

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ
سُبُلَنَا ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

العنكبوت: ٧٠

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَلَبُوا وَجَاهًا هَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ
دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

التوبة: ٢٠

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ ۗ يُقَاتِلُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُونَ وَ يُقْتَلُونَ ۗ وَعَدًّا
عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوَارِيثِ وَ الْأَنْجِيلِ وَ
الْقُرْآنِ ۗ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ
فَأَسْتَبْشِرُوا بِيَمِينِكُمْ ۗ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۗ
وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

التوبة: ١١١

96. No són pas iguals els creients que resten a casa asseguts, excepte els invàlids, i els qui lluiten per la causa d'Al-lah amb les seves riqueses i persones. Al-lah ha exalçat els qui lluiten amb les seves riqueses i persones molt més que els qui resten asseguts. Encara que Al-lah ha promès béns a tothom, ha exalçat amb una recompensa més gran els combatents, en comparació dels qui han restat asseguts a casa seva.

(cap. 4:96)

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ
 أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ، فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ
 بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً، وَ
 كَلَّمَ وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَى، وَ فَضَّلَ اللَّهُ
 الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

النِّسَاء: ٩٦

14. EL CARÀCTER I QUALITAT DELS CREIENTS.

El *Corán* explica la necessitat de creure en Déu i crida l'atenció, pel que fa a les proves de la Seva existència. Posa l'èmfasi en el fet que Déu sempre ha enviat la Seva Paraula a través de la revelació. Si Déu hagués deixat de manifestar els Seus atributs per mitjà dels profetes i dels seus seguidors, hauria desaparegut la fe ferma en l'existència de Déu. És quelcom imperatiu, doncs, que mentre la humanitat continui existint, la revelació Divina continui descendint també sobre algun dels humans.

64. Però els servents del Déu Clement són els qui caminen per la terra amb humilitat i quan els interroguen els ignorants, responen: "Pau"!

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى
الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ
قَالُوا سَلَامًا ۝

65. I els qui passen la nit a la presència del seu Senyor, prosternats o dempeus.

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝

66. I els qui diuen: "Senyor nostre, allunya de nosaltres el càstig de l'Infern, perquè el seu càstig és un turment dolorós.

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ
جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝

67. Veritablement és un lloc dolent com a lloc de repòs i com a habitacle.

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

68. I els qui, quan administren llurs béns, no són ni pròdigs ni avars, ans adopten una posició moderada entre els dos extrems.

وَالَّذِينَ إِذَا أَنفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ
يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝

69. I els qui no invoquen cap altre déu juntament amb *Al-lah*, ni maten persona que *Al-lah* hagi prohibit, sinó per causa justa, ni cometem adulteri o fornicació, ja que tot

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا
يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَ

aquell que cometrà aquestes accions, satisfarà la sanció del pecat.

70. El dia de la Resurrecció li serà duplicat el càstig, i hi habitarà amb deshonora.

71. Llevat dels qui se'n penedeixen, creuen i fan bones obres; per a aquests *Al-lah* mudarà en bones les accions dolentes; ja que *Al-lah* és summament Indulgent, el Misericordiós.

72. Els qui se'n penedeixen i fan bones obres, tornen certament a *Al-lah* amb penediment sincer.

73. Els qui no aixequen falsos testimonis i que, quan passen entre les coses vanes, en surten amb dignitat.

74. Els qui, quan els hi són recordats els Signes del seu Senyor, no es comporten com a sords ni com a cecs.

75. I els qui diuen: "Senyor nostre, féu que les nostres dones i els nostres fills siguin la joia dels nostres ulls i situa'ns a la primera filera entre els qui temen *Al-lah*."

76. Aquests seran recompensats amb un lloc enlairat al Paradís, perquè foren constants, i hi seran acollits amb mots de salutació i de pau.

77. I hi habitaran eternament. És un lloc excel·lent per a ternir-hi l'estatge i el repòs.

78. Digues als incrèduls: "Si no fos per la vostra oració, el meu Senyor ja no se n'ocuparia de vosaltres. Però ara que l'heu negat, el càstig caurà damunt vostre."

(cap. 25:64-78)

لَا يَزْنُونَ ، وَ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثْمًا ۝

يُضَعَفَ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِمْ مُهَنًّا ۝

إِنَّمَا مَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ، وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَ مَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ ، وَآذًا مَرُؤًا بِاللُّغُوبِ مَرُؤًا كِرَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا دُخِرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ كَمَا يَخْرُجُوا عَلَيْهَا صُمًّا وَ عُمِيًّا ۝

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَ ذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَ اجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَ يُكَلِّفُونَ فِيهَا كَهَيْئَةٍ وَ سَلَامًا ۝

خَالِدِينَ فِيهَا ، حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَ مُقَامًا ۝

قُلْ مَا يَعْجَبُوكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝

الفرقان : ٦٩ - ٧٨

31. Pel que fa als qui diuen: “El Nostre Senyor és *Al-lah*” i després són perseverants, els àngels baixen damunt seu, tot dient-los: “No temeu, ni us afligi, ans alegreu-vos en el Jardí que us ha estat promès.

32. Som amics vostres en aquesta vida i en el Més Enllà. *Al-lah* tindreu tot allò que les vostres ànimes desitjaren i posseireu tot allò que demanareu.

33. Una joia que ve del Més Indulgent, el Misericordiós.

(cap. 41:31-33)

2. De debò arribarà l'èxit als creients.
3. Que són humils en les seves Oracions.
4. Que rebutgen tot allò que és superflu.
5. Que practiquen activament el *zaka*t.
6. I preserven la pròpia castedat.
7. Excepte amb les seves dones o amb allò que posseïx la seva ma dreta, perquè aleshores no deuen ésser blasmat.
8. Però els qui cerquen quelcom més enllà d'això, són transgressors.
9. Els qui estan atents als propis acords i pactes.
10. I compleixen amb diligència les Pregàries.
11. Aquests són els hereus.
12. Que heretaran el Paradís. On habitaran per sempre.

(cap. 23:2-12)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا دَ لَا تَحْزَنُوا وَ أَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝ نَحْنُ أَوْلِيُّكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِي الْآخِرَةِ ۝ وَ لَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَ لَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ۝ نَزَّلْنَا مِنْ غَمُورٍ رَاحِمِينَ ۝

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝
 الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝
 وَالَّذِينَ هُمْ لِلرَّحْوَةِ قَاعِلُونَ ۝
 وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْوَابِهِمْ حَافِظُونَ ۝
 إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝
 فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝
 وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝
 وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝
 أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝
 الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

المؤمنون : ٢ - ١٣

15. IGUALTAT DE DRETS ENTRE L'HOME I LA DONA.

Abans de l'adveniment de l'Islam, les dones, com a classe, no disfrutaven de cap dret estatutari. L'Islam és l'única religió que va establir un compendi perfet de preceptes que atorgaren plena protecció als drets de la dona, considerant-les iguals als homes, tan en l'esfera religiosa com en l'espiritual de la vida, atorgant-los els drets de propietat i convertint llurs drets i responsabilitats en part de la llei Divina.

98. Recompensarem, certament, els qui perseverin, tot tenint en compte les seves obres millors. Concedirem de debò una vida pura als creients que obren amb justícia, tant si són homes com dones; i els recompensarem, certament, tot tenint en compte les seves obres millors.

(cap. 98)

125. Però el qui fa bones obres i és creient, tant si és home com dona, entrarà al Cel i no serà perjudicat ni tan sols en cosa tan petita com és la cavitat de la punta d'un pinyol de dàtil.

(cap. 4:125)

36. Certament, els homes que se sotmeten a Déu i les dones que se Li sotmeten, els homes i les dones que creuen, els homes i les dones obedients, els homes i les dones que diuen la veritat, els homes i les dones que perseveren en la fe, els homes i les dones humils, els homes i les dones que fan

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً، وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۝

النحل : ٩٨

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
وَلَا يُظْلَمُونَ نَوْفِرًا ۝

الباء : ١٢٥

لَآ اِلٰهَ اِلَّا الْمَسْلُوْمِيْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَ
الْمُؤْمِنٰتِ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِيْنَ
وَالصّٰدِقٰتِ وَالصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰبِرٰتِ وَالْخٰشِعِيْنَ
وَالْخٰشِعٰتِ وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ وَالْمُتَصَدِّقٰتِ وَ

almoïna, que dejunen, que guarden llur castedat; els homes que es recorden sovint d'*Al-lah* i les dones que també El recorden sovint: per a tots ells *Al-lah* ha preparat el seu perdó i una magnífica recompensa.

(cap. 33:36)

41. El creient digué: "O poble meu, se-guiu-me, us menaré cap al camí recte. La vida d'aquest món només és una provisió per un temps, però el Més Enllà és un habitatge definitiu. El qui practiqui la dolenteria serà recompensat amb un lot semblant, però el qui fa el bé i és creient, tant si és home com dona, entrarà al Jardí, on seran proveïts sense cap mena de limitació.

(cap. 40:41)

229. I les dones divorciades esperaran, per la seva part, tres menstruacions; i no els és lícit amagar allò que *Al-lah* ha creat en el seu si, si creuen en *Al-lah* i en el Dia darrer; i els seus homes tenen preferència a l'hora d'acollir-les durant aquest temps, si és que desitgen la reconciliació. I elles tenen drets similars als que tenen ells, amb tota justícia; encara que els homes tenen una condició superior a la d'elles. I *Al-lah* és Poderós i Savi.

230. L'esmentat divorci es deu pronunciar dues vegades; després d'això, o bé les conservareu amb vosaltres, o bé les deixareu anar amb amabilitat. I no us és lícit prendre res d'allò que els habíeu donat, si ambdós temeu que no podran respectar els límits prescrits per *Al-lah*. I, si tiemeu que podran respectar els límits prescrits per *Al-lah*, aleshores no serà pecat per cap de les parts que ella pagui per recuperar la llibertat. Aquests són els límits prescrits per *Al-lah*; no els ultrapasseu, doncs; i que sàpiguen els qui ultrapassen els límits prescrits per *Al-lah* que ells són malvats.

(cap. 2:229-230)

الصَّائِمِينَ وَالصَّارِمِينَ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ
كَثِيرًا وَالذُّعْرَةَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَ
أَجْرًا عَظِيمًا ○

الاحزاب: ٣٦

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُحْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا، وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
يُدْرَأُونَ فِيهَا بِخَيْرٍ حَسَابٍ ○

المؤمن: ٤١

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ
شُرُوكٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ
اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِآلِلَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَبُعُو ثَلَاثَ أَهْوٍ يَرِدْنَ
فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا، وَ لَهُنَّ مِثْلُ
الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ
دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ○

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ ۚ فَمَا سَلَكْتُمْ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
تَشْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ
تَأْخُذُوا بِمِمَّا آتَمَّكُمْهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ
يَخُفَا قَالًا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ
أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۚ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا
افْتَدَتْ بِهِ ۚ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ۚ

16. PROHIBICIÓ DE L'INTERÈS I LA USURA.

El mot emprat en el *Corán* per indicar l'interès és *Riba*, la connotació del qual no és idèntica al mot *interès*, com habitualment hom l'entén. El *Riba* està prohibit, perquè tendeix a acumular la riquesa a mans d'un petit cercle i perquè restreny la pràctica de la benvolença envers els altres. Quan es fa un préstec amb interès, el prestamista s'aprofita efectivament i en treu beneficis de la necessitat i angoixa d'aquell que li ho sol·licita.

276. Els qui s'alimenten de la usura no resuscitaran sinó com aquell que Satanàs ha colpit tot privant-lo del seny. Això és perquè ells diuen: "El comerç és com la usura", mentre que *Al-lah* ha fet lícit el comerç i il·lícita la usura. Així, doncs, el qui rep un avís del seu Senyor i en fa cas, farà seu allò que havia rebut en temps passat, però els reincidents seran els moradors del Foc; aquest serà el seu habitacle.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا أَلَا يَتُومُونَ إِلَّا
كَمَا يَتُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ
الْمَسِّ ، ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا ، وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ
الرِّبَا ، فَمَنْ جَاءَكَ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ
فَأَنْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ ، وَأَمْرٌ إِلَى اللَّهِ
مَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

277. *Al-lah* abolirà la usura i farà que augmenti la caritat. I *Al-lah* no estima l'incrèdul ni el pecador pertinaç.

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ ، وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

278. Certament, els qui creuen i fan bones obres, compleixen l'Oració i paguen el *Zakat*, tindran la recompensa del seu Senyor i no tindran por de res, ni seran afligits.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ، وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

279. Vosaltres els creients! Temeu *Al-lah* i abandoneu allò que encara us queda de la usura, si és que creieu de debò.

280. Però, si no ho feu, aleshores guardeu-vos de la guerra que us farà *Al-lah* i el seu Missatger; en canvi, si us en penediu, podreu conservar el capital; en tal cas, ni perjudicau ni sereu perjudicats.

281. I, si el deutor es troba en circumstàncies difícils, concediu-li un termini que li sigui favorable. I, si li perdoneu el deute a guisa d'almoïna, molt millor per a vosaltres. Si ho sabéssiu!

282. I temeu el dia que heu de fer el retorn cap a *Al-lah*; aleshores seran pagats a cada ànima tots els seus guanys; i no els serà feta pas injustícia.

(cap. 2:276-282)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ○

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُا بِرِجَابٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ دُؤُسٌ

أَمْوَالِكُمْ ۖ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ○

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ لِّى مَيْسَرَةٌ ۗ وَ

أَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ○

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ○

البقرة: ٢٧٦-٢٨٢

17. PROFECIES.

Diferents capítols dels revelats inicialment en el *Corán* citen diversos fenòmens com una evidència que avala les doctrines i ensenyaments fonamentals del *Corán*. Alguns d'aquests passatges es constitueixen en veritables profecies, l'acompliment de les quals ha estat comprovat al llarg dels segles. Tot sovint l'esmentat acompliment és literal; d'altres vegades té una connotació metafòrica i en ocasions té ambdós significats. Com ja s'ha explicat, el mateix nom del Llibre és una gran profecia, l'acompliment de la qual s'ha fet palès al llarg dels segles. La primera revelació anunciava l'adveniment d'una època d'aprenentatge a través de l'ús extens de la ploma. (96:4-6).

20. Ell ha creat dos mars molt pròxims l'un de l'altre, els quals un dia es trobaran.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝

21. Entre l'un i l'altre hi ha una gran barrera, per ara. No es barregen l'un amb l'altre.

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝

الرحمن : ٢٠-٢١

(cap. 55:20-21)

34. O aplec de *jinn* i d'homes! Si és que teniu poder per anar més enllà dels confins dels cels i de la terra, aneu-hi, doncs. Però no hi podreu anar, sinó amb autorització.

يَمْحَشِرُ الْجِنَّةَ الْإِنْسَانَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنْفُذُوا مِن آفَاقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَا تَنْفُذُونَ لَأَنْتُمْ قَوْمٌ لَّا يُؤْتُونَ إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّ ۝

35. Quin dels favors del vostre Senyor negaren dues vegades, doncs?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

36. Serà llençada contra vosaltres una llengua de foc sense fum i una flama clara i no sereu capaços d'ajudar-vos.

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْابٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرُونَ ۝

(cap. 55:34-36)

الرحمن : ٣٤-٣٦

2. Quan el cel s'esmicolarà.
3. I acostarà l'orella al seu Senyor —i aquest deure li correspon—,
4. I quan la terra serà aplanada,
5. I tornarà tot allò que guarda, i quedarà buida,
6. I acostarà l'orella al seu Senyor —i aquest deure li correspon—.

(cap. 84:2-6)

5. I quan les camelles prenyades de deu mesos seran abandonades,

8. I quan molts pobles seran reunits en un sol poble,

11. I quan els llibres s'escamparan per l'estranger,

12. I quan el cel serà posat al descobert.

(cap. 81:5, 8, 11-12)

2. Quan la terra s'estremirà amb un terratrèmol violent,

3. I vomitarà les seves càrregues,

4. I l'home dirà: "Què és això que passa?",

5. Aquell dia ella donarà les seves notícies,

6. Perquè el teu Senyor haurà revelat sobre d'ella.

7. Aquell dia els homes sortiran en colles disperses a fi i efecte que els siguin mostrats dissimulats molts homes i dones; i temeu *Al-lah*, en

8. Aleshores el qui haurà fet el bé només com un àtom, ho veurà.

9. I el qui haurà fet el mal només com un àtom, també ho veurà. (cap. 99:2-9)

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ه
وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ه

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ه
وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ه

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ه

الانشقاق: ٢-٦

وَإِذَا الْعِشَاءُ عُطِفَتْ ه

التكوير: ٥

وَإِذَا النُّفُوسُ رُوِّجَتْ ه

التكوير: ٨

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ه

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ه

التكوير: (١-١٢)

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ه

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ه

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ه

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ه

يَا أَيُّهَا رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ه

يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ النَّاسُ مَا كَانُوا لَا يَلْمِزُونَ ه
أَعْمَالَهُمْ ه

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ه

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ه

الزلزال: ٣-٩

106. I t'interrogaran relativament a les muntanyes. Diràs: "El Meu Senyor les farà trossos i les esventarà com la pols,

وَسْتَأَلُّونَك عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي
نَسْفًا ۝

107. I les deixarà com una plana llisa i estèril,

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝

108. En la qual no veuràs cap depressió ni cap elevació".

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝

(cap. 20:106-108)

طه: ١٠٦-١٠٨

83. Però, quan es dictarà sentència en contra d'ells, farem sortir un germen de la terra, el qual els ferirà, perquè el poble no cregué en els Nostres Signes.

وَأَذًا ۖ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ
دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ
كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۝

(cap. 27:83)

الشم: ٨٣

8. Quan la vista serà enlluernada

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۝

9. I s'eclipsarà la lluna

وَحَسَفَ الْقَمَرُ ۝

10. I el sol i la lluna s'ajuntaran.

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝

(cap. 75:8-10)

القيامة: ٨ - ١٠

18. OBSERVACIONS REFERIDES A LA NATURA.

Un dels aspectes principals del *Corán* és que, malgrat els 1.400 anys que té d'antiguitat, cap investigació posterior ha demostrat la falsedat d'una sola d'aquelles que atribueix a la natura. Nombrosos passatges es refereixen a troballes científiques recents, mentre que d'altres es refereixen a certs fenòmens encara no estudiats. S'hi han escollit tan sols alguns passatges per il·lustrar certes implicacions de les múltiples referències a la natura contingudes al *Corán*.

30. I entre els seus Signes es troba la creació dels cels i de la terra i de totes les criatures vivents que ell ha escampat, tant pels uns com per l'altra. I Ell té el poder de reunir-les novament, quan Li plagui.

(cap. 42:30)

وَمِن آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِن دَابَّةٍ، وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۝

الشورى : ٣٠

99. Elle és el Qui us creà a partir d'una sola font i preparà per a vosaltres una llar i un estatge. Hem explicat els Signes amb detall per a una gent que entén.

(cap. 6:99)

وَهُوَ الَّذِي أَنشأكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرًّا وَمُسْتَوْدَعًا، قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ۝

الانعام : ٩٩

2. O homes! Temeu el vostre Senyor, el qual us va crear d'un sol ésser, del qual creà la seva parella i de tots dos féu que descendissin molts homes i dones; i temeu *Al-lah*, en el nom del qual recorreu els uns als altres, i temeu-Lo especialment respectant els lligams de parentiu. Certament, *Al-lah* us vigila.

(cap. 4:2)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَرَبَّكُمْ إِنَّكُمْ لَعِندَهُ عَائِدَةٌ يَوْمَ تَحْكُمُونَ ۝ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ لَانَ اللَّهُ كَانَ عَلَيْكُمْ رَبِّيبًا ۝

النساء : ٢

7. Ell és el Qui us modela com vol al si de la mare; no hi ha cap altre Déu sinó Ell, el Poderós, el Savi.

(cap. 3:7)

20. No ho veus que *Al-lah* creà els cels i la terra d'acord amb la veritat? Si Ell volgués, us faria desaparèixer i produiria una nova creació.

(cap. 14:20)

6. O homes, si esteu en dubte pel que fa a la Resurrecció, recordeu que, veritablement, us hem creat de la pols, més tard d'una gota d'esperma, després de sang coagulada i finalment d'un tros de carn, en part formada i en part no formada, per tal que us poguéssim manifestar el Nostre Poder. I nosaltres fem que allò que volem resti al si durant el temps prefixat; després fem que sortiu com a criatures; més tard tenim cura de vosaltres fins que esdevingueu adults. Però n'hi ha d'entre vosaltres que fem morir prematurament i d'altres que són portats fins a la senectut, amb el resultat que no saben res, després d'haver tingut coneixement. I veus la terra seca i sense vida, però, quan enviem aigua sobre d'ella, s'agita i s'infla i fa créixer tota mena de vegetació exuberant.

(cap. 22:6)

89. I veuràs desaparèixer muntanyes que et semblen fermament arrelades, com veus desaparèixer els núvols; és l'obra d'*Al-lah* que ho fa fot perfecte. És cert, Ell sap molt bé allò que feu.

(cap. 27:89)

9. Ell ha creat cavalls, mules i someres, per tal que els pugueu cavalcar i com a font de bellesa. I Ell crearà allò que encara desconeixeu.

(cap. 16:9)

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

أل عمران : ٧

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ، إِنَّ يَشَاءُ يُهْلِكُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ
جَدِيدٍ

ابراهيم : ٢٠

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ
فَاتَاخَلَفْنَاكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ تُطْفِئَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَرَوَّ
غَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنَبِّئَنَّ لَكُمْ، وَنُقَرُّ فِي
الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ
نُنخِرُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِنَبْلُغَهُ أَشَدَّكُمْ،
وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوفَىٰ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ
أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يُغْلَبَ مِنْ بَعْدِ عَلْمِهِ
شَيْئًا، وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا
أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَ
أَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ ذُو يَرۡبٍ يَبۡتَغِي

الحج : ٦

وَتَرَىٰ الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدًا وَهِيَ
تَمُرٌّ مَرًّا السَّحَابِ، صُنِّمَ اللَّهُ الَّذِي آتَقَنَ
كُلَّ شَيْءٍ وَإِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

النمل : ٨٩

وَالْخَيْلِ وَالْبِخَالِ وَالْحِوَارِ الَّذِينَ كَبُوتَ مِنْهُمُ الْعِلْمُ
وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

التحلل : ٩

19. ALGUNES DE LES PREGÀRIES ENSENYADES AL SANT CORAN.

L'oració és una relació dinàmica entre Déu i la persona que Li va a l'encontre. En primer lloc Déu condueix la persona cap a Ell. La persona respon amb agraïment i sinceritat i Déu l'atreu vers Ell. En l'oració, aquesta relació adquireix una qualitat especial i dona lloc a unes conseqüències també especials que li són pròpies. Els qui coneixen els guanys espirituals sben —i ho saben per experiència repetida— que un creient perfecte arriba a posseir poders creatius a través de l'oració.

187. Quan els meus servents t'interrogaran relativament a Mi, els diràs: "Sóc a prop. Responc a la pregària del qui m'invoca suplicant." Així, doncs, deuen escoltar-me i creure en Mi, per tal que puguin seguir el camí recte".

(cap. 2:187)

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۚ
أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
قَلِيلًا مِّنْ دَعْوَاتِهِمْ يَسْمَعُونَ

البقرة: ١٨٧

202. I d'entre ells n'hi ha que diuen: "Senyor Nostre, concedeix-nos el bé en aquest món i també béns en l'altre i deslliura'ns del turment del Foc".

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ

203. Per a ells hi haurà tot el bé que han merescut. I *Al-lah* és ràpid en els seus comptes.

(cap. 2:202-203)

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ

البقرة: ٢٠٢-٢٠٣

287. *Al-lah* no imposa a cap ànima un fardell excessiu. Tindrà la recompensa que s'haurà

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِثْمًا وَشِعْهَا ۚ لَهَا مَا

guanyat i rebrà el càstig que mereixerà. Senyor Nostre, no ens imposis una responsabilitat com la que imposares als qui ens precediren. Senyor Nostre, no ens carreguis allò que excedeix les nostres forces; i esborra els nostres pecats; concedeix-nos el perdó i tingues misericòrdia de nosaltres; Tu ets el nostre Amo; així, doncs, ajuda'ns contra la gent incrèdula.

(cap. 2:287)

191. En la creació dels cels i de la terra i en la successió del dia i de la nit, sense cap mena de dubte, hi ha Signes per als homes assenyats;

192. Aquells que es recorden d'*Al-lah* quan estan dempeus, asseguts, o bé recolzats sobre el propi costat i mediten en la creació dels cels i de la terra; "Senyor Nostre, Tu no has creat pas tot això en va; no, Tu ets beneït; salva'ns, doncs, del càstig del Foc!

193. Senyor Nostre, al qui Tu destines al Foc, el cobreixes certament d'oprobí. I els malvats no tindran defensors.

194. Senyor Nostre, hem escoltat un Pregoner que ens cridava a la fe dient: "Creieu en el vostre Senyor", i nosaltres hi hem cregut. Senyor Nostre, perdona'ns, doncs, els nostres pecats, esborra les nostres dolenteries, i a l'hora de la mort compta'ns entre els justos.

195. "Senyor Nostre, atorga'ns allò que ens has promès pels teus Missatgers; i no ens avergonyeïxis el dia de la Resurrecció. De debò, Tu no incompleixes la teva promesa".

196. Aleshores el seu Senyor respongué a les seves pregàries, tot dient: "No permetré pas que es perdi el treball de cap de vosaltres, tant si és home com dona. Vosaltres procediu els uns dels altres. En conseqüèn-

كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَا أَوْرَاقَهُمَا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا
بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا ۗ وَارْحَمْنَا ۗ
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

البقرة: ٢٨٧

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى
جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا ۗ سُبْحَانَكَ
قِيَامًا وَعَدَابِ النَّارِ ۝

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ ۗ
وَمَنْ تُظْلِمِينَ مِنْ أَنْصَارِ ۝

رَبَّنَا إِنَّا أَسْمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ۗ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا ۚ وَتَوَقَّنَا مِنَ
الْأَذْيَارِ ۝

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا
تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّكَ لَا تُخْزِفُ
الْمُتَبِعَادَ ۝

فَأَسْجَبَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ
عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ لَمْ يَنْصُرْكُمْ مِنْ

cia, als qui van emigrar i van ésser foragitats de les seves llars i foren perseguits per causa meva, que van lluitar i van ésser morts, amb tota veritat Jo els perdonaré totes les seves dolenteries i els faré entrar en uns Jardins, a través dels quals corren rius —una recompensa d'*Al-lah*, i amb *Al-lah* es troba la millor de les recompenses.

(cap. 3:191-196)

بَعْضٌ ۖ فَالَّذِينَ هَآجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ
 دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا
 لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ تَوَّابًا
 مِمَّنْ عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
 الثَّوَابِ ۝

أل عمران : ١٩١-١٩٦

ALGUNS PETITS CAPÍTOLS DEL SANT CORÁN, QUE SÓN FÀCILS DE MEMORITZAR

1. En el nom d'*Al-lah*, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

2. Per l'època que declina,

وَالْعَصْرِ ○

3. Certament, l'home és sempre en estat de pèrdua,

إِنَّا الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ○

4. Llevat dels creients que practiquen el bé, s'animen mútuament amb la veritat i s'encomanen la perseverança.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا
بِالْحَقِّ؛ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ○

(cap. 103:1-4)

العصر: ١-٤

1. En el nom d'*Al-lah*, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

2. Digues: "O incrèduls"!,

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ○

3. Jo no adoro això que vosaltres adoreu",

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ○

4. Ni vosaltres adoreu allò que jo adoro;

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ○

5. Ni adoraré això que vosaltres adoreu,

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ○

6. Ni vosaltres adorareu allò que jo adoro.

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ○

7. Per a vosaltres la vostra religió i per a mi la meva".

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ○

الكَافِرُونَ: ١-٧

(cap. 109:1-7)

1. En el nom d'*Al-lah*, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

2. Quan arribarà l'ajut d'*Al-lah* i la victòria.
3. I veuràs els homes com entren en estols a la religió d'*Al-lah*,
4. Glorifica el teu Senyor amb la Seva lloança i cerca el Seu perdó. De debò, Ell és Remissor i Compassiu.

(cap. 110:1-4)

إِذَا جَاءَ تَصْرَاتُهُمْ وَانْفَتَحُوا
وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ
أَفْوَاجًا
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ
تَوَّابًا

التصير: ٤-١

1. En el nom d'*Al-lah*, el Clement, el Misericordiós.
2. Digues: "Ell és *Al-lah*, l'Únic;
3. *Al-lah*, l'Independent, l'Invocat per tothom;
4. Ni engendra, ni fou engendrat.
5. I ningú no Li és igual".

(cap. 112:1-5)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
اللَّهُ الصَّمَدُ
لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْهُ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

الاحلاص: ٥-١

1. En el nom d'*Al-lah*, el Clement, el Misericordiós.
2. Digues: "Cerca refugi en el Senyor dels fenòmens creats,
3. Del mal d'allò que Ell creà,
4. I del mal de la nit, quan s'estén,
5. I del mal d'aquells que bufen els nusos per tal que es desfacin,
6. I del mal de l'envejós, quan té enveja".

(cap. 113:1-6)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ
وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

الفلق: ٦-١

1. En el nom d'*Al-lah*, el Clement, el Misericordiós.
2. Cerca refugi en el Senyor de la humanitat,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

3. El Sobirà de la humanitat,

مَلِكِ النَّاسِ ُ

4. El Déu de la humanitat;

إِلٰهِ النَّاسِ ُ

5. Del mal del murmurador furtiu

مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ُ

6. Que xiuxiueja al cor dels homes,

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ُ

7. D'entre els *jinn* i de la humanitat.

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ُ

(cap. 114:1-7)

النَّاسِ: ١-٧